

Υπόθεση C-482/10

Teresa Cicala

κατά

Regione Siciliana

(αίτηση του la Corte dei conti,
sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Εθνική διοικητική διαδικασία — Διοικητικές πράξεις — Υποχρέωση
αιτιολογήσεως — Δυνατότητα καλύψεως της ελλείψεως αιτιολογίας κατά τη
διάρκεια δίκης κινηθείσας κατά της διοικητικής πράξεως — Ερμηνεία των άρθρων
296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των
Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έλλειψη αρμοδιότητας
του Δικαστηρίου»

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 I - 14141

Περίληψη της αποφάσεως

*Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Αμιγώς εσωτερικές
καταστάσεις
(Άρθρο 267 ΣΛΕΕ)*

I - 14139

Η ερμηνεία από το Δικαστήριο διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις δικαιολογείται εκ του ότι το εθνικό δίκαιο προβλέπει την εφαρμογή τους ευθέως και ανεπιφυλάκτως, για να εξασφαλισθεί ομοιόμορφη μεταχείριση τόσο των εσωτερικών όσο και των διεπόμενων από το δίκαιο της Ένωσης καταστάσεων.

Αντιθέτως, στην περίπτωση που διάταξη του εθνικού δικαίου παραπέμπει γενικώς στις «αρχές που απορρέουν από την κοινοτική έννομη τάξη», και όχι ειδικώς στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης στις οποίες αναφέρονται τα προδικαστικά ερωτήματα δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το επίμαχο εθνικό δίκαιο προβλέπει ευθέως και ανεπιφυλάκτως την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, αυτών καθ' εαυτών. Ομοίως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, υπό τις συνθήκες αυτές, ότι η παραπομπή στο δίκαιο της Ένωσης για τη ρύθμιση αμιγώς εσωτερικών καταστάσεων είναι ανεπιφύλακτη και κατά συνέπεια οι διατάξεις στις

οποίες αναφέρονται τα εν λόγω ερωτήματα θα εφαρμόζονταν χωρίς περιορισμούς στην υπόθεση της κύριας δίκης.

Το Δικαστήριο δεν έχει, συνεπώς, αρμοδιότητα να αποφανθεί επί ερωτημάτων που υποβάλλει εθνικό δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία συγκεκριμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης στην περίπτωση που δεν μπορεί να συναχθεί ότι, παραπέμποντας σε αρχές αντλούμενες από το δίκαιο της Ένωσης, ο εθνικός νομοθέτης θέλησε να παραπέμψει στο περιεχόμενο των εν λόγω συγκεκριμένων διατάξεων για να μεταχειρισθεί κατά όμοιο τρόπο τις εσωτερικές και τις διεπόμενες από το δίκαιο της Ένωσης καταστάσεις.

(βλ. σκέψεις 19, 25-27, 29-30 και διατακτ.)